

Spreuken 20:27.

Maandag is het 4 mei. Een 4 mei in coronatijd. Dus anders dan anders.

In Stedum gaan wij vanuit de Hervormde kerk lopend over de Stationsweg naar het monument voor de begraafplaats. Bij het uitgaan van de kerk krijg je een witte roos van een scout. De scouts hebben een actieve rol in de ceremonie. Naast het uitdelen van rozen dragen ze ook de kransen aan. Hoewel een beetje allergisch voor uniformen vind ik het prachtig dat kinderen er zo bij betrokken zijn.

Vorig jaar, zo half april, fietste ik met mijn kleindochter langs de bioscoop op het Hereplein. Ze vertelde dat ze daar geweest was met haar groep acht en groepen acht van andere scholen. Dieuwertje Blok vertelde over de oorlog. Natuurlijk, zei ze, wist ik wel wat er in de oorlog met de Joden is gebeurd. Maar Dieuwertje zei, stel je voor, morgen komt er iemand en zegt alle Groningse kinderen moeten naar een kamp. Waarom? Gewoon omdat ze Groningers zijn. Toen snapte ik opeens hoe vreselijk raar het is dat je vermoord werd omdat je Joods bent.

In Jeruzalem staat een monument voor de 1½ miljoen omgekomen kinderen. De afgeknotte palen staan symbool voor de afgebroken levens. Binnen in de grot weerspiegelen duizenden lichtjes. Een prachtige sterrenhemel voor deze dode 'sterrenkinderen'¹.

Onafgebroken wordt een naam van een kind genoemd, de leeftijd en het land waar ze woonden.

Bij de ingang staan deze woorden 'De lamp van de Heer is de levensadem van de mens' Spreuken 20:27. Wat een intiem beeld. Gods licht dat wij in- en uitademen. 'Lamp die in mij te wiegen hangt', zingt lied 548. Nauwer kun je niet met iemand verbonden zijn. Maar het doet ook een beroep op ons. Laat dat licht niet uitgaan, doof het niet. Het tweede deel van Spreuken 20:27 zegt 'Het (licht) onderzoekt alle kamers van je innerlijk'. Het licht, God, ziet wat je bezielt, wat je drijft.

Er worden wel vergelijkingen gemaakt tussen deze coronatijd en de Tweede Wereldoorlog. Ik vind het wat ongemakkelijk. Zeker, we worden beperkt in onze mogelijkheden. Ook de kinderen. Ik las dit gedichtje:

Feesten en herdenkingen

2020

De dag van handen wassen
De week van afstand houden
De maand van online leren
Het jaar van het virus

2021

De dag van handen schudden
De week van de omhelzing
De maand van de schoolfeesten
Het jaar van de vieringen

Margriet van Bebber

Hoop. Hoop dat het volgend jaar weer gewoon is. Maar mijn jongste kleindochter zit nú in groep acht. Voor haar geen middag met Dieuwertje Blok. Zij hoeft de CITO-eindtoets niet te doen, waar ze zich op had verheugd. En komt het goed met de musical van groep acht? Niet alles is in te halen.

¹ Sterrenkinderen is de titel van een boek van Clara Asscher-Pinkhof.

Handen wassen en afstand houden. Want ik ben een gevaar voor de ander en de ander voor mij. We duiken als het ware onder in onze huizen. En hoe gelukkig zijn we met onze tuinen, de ruimte om ons heen. De streek waar de minste besmettingen zijn. Ik denk aan de vluchtelingenkampen in Griekenland. Ik hoop en bid dat de oproep, ook van onze kerk, de PKN, het innerlijk van onze regering doet doorzoeken. En maakt dat er toch alleenstaande kinderen naar ons toe mogen komen. Laten we op 4 mei de dode kinderen herdenken en de levende behoeden opdat hún lampje niet uitgaat en zo God's licht niet getemperd wordt. Maar dat we het levend houden in ons midden.

Mannie Hovenkamp.